

हैहनाप्रोति भार्गव ! । भोगदेहमिति प्रोक्तं क्रमादेव न
श्रियः । प्रेतपिण्डा न दीयन्ते यस्य तस्य विमोक्षणम् ।

ज्ञाशानिकैश्चो देवेभ्य आकल्भं नेव विद्यते । तत्रास्य
यातना घोराः यतयातातपोद्भवाः । ततः सपिण्डीकरणे
बान्धवैः स लते नरः । पूर्णं संवत्सरे देहमतोऽन्यं
प्रतिपद्यते । ततः स नरकं याति स्वर्गं वा स्वेन कर्मणा ।
तथा च वायुपुराणम् "पूरकैष तु पिण्डेन देहो निष्पाद्यते
यतः । ततस्व करणायोगात् पुनर्नवर्त्तयेत् क्रियाम् ।

अत एवातिवाहिकदेहपरित्यागात् तत्कालीनकर्माऽ
समर्थपुत्रसन्तत्वेऽप्यन्येन दाहादि क्रियते "पितृज
सपिण्डैस्तु समानमन्त्रितैर्नरैः । संभालनैर्तैर्वापि राजा वा
धनहारिणा । पूर्वाः क्रियास्तु कर्त्तव्याः पुलादौरेव
चोत्तराः" शुद्धितम् ।

तेन दाहादिपूरकपिण्डदानान्तमाद्याक्रिया तथा आति-
वाहिकदेहनिवृत्तिपूर्वकं प्रेतदेहप्राप्तिः आद्यान्नाडादि
मपिण्डान्ता मध्यक्रिया तथा प्रेतदेहवृत्तिपूर्वकं भोग-
देहप्राप्तिः तदुत्तरवार्षिकादिआडादि उत्तरक्रिया तथा
भोगमालमिति भेदः । पूरकपिण्डदानकालादिच
शुद्धितं निर्णीतो यथा

"प्रथमेऽहनि यो दद्यात् प्रेतायाञ्चं समाहितः । यत्नाञ्च
वच्च आन्येषु स एव प्रददात्यपि । मृण्मयं भाण्डमादाय
नवं द्यातः सुसंयतः । लघुर्द्धं वृद्धोऽप्यत्र मृहीत्वा
तोयमानयेत् । ततश्चोत्तरपूर्वद्वामग्निम् प्रज्वालये-
द्दृशि । तप्यन्तुमप्रवृत्तिं तत्र प्रज्वालयाद्भिः पचेत् स्त्रवम् ।
सपिण्डैस्त्रिलौभेभ्यः केशकीटवियर्जिताम् । दारोपान्ते
ततः क्षिप्वा सुधां वा गौरमृत्तिकात् । तस्युष्ट्रे प्रक्षरे-
दभान् यास्यान् यास्यन् देवसम्भान् । ततोऽग्नेर्जनं
दद्यात् संस्मरन् गोमनामनी । तिलसर्पिर्मधुघोरेः सञ्चितं
तप्तमेव हि । दद्यात् प्रेताय पिण्डान्तु दक्षिणाभिमुख
स्थितः । फलमूत्रपुङ्खोरतिलमिश्रन्तु कुलचिद् ।
अर्थैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दीपैश्चोदैः श्रुतैश्च । ऊर्णातन्तु-
मवेः सुश्रेवांशोभिः पिण्डमर्चयेत् । तयाति यागदाकाशं
पिण्डादुवाप्समयी शिखा । तादस्तत्तृणान् खलित्वैव सर्वं
तीये ततः क्षिपेत् । दिवरे दिवरे देयः पिण्ड एव
क्रमेण तु । सद्यःपौर्चेऽपि दातव्याः सर्वेऽपि युगप-
त्तथा । अत्रहायोचे प्रदातव्याः प्रथमे त्वेक एव हि ।
द्वितीयेऽहनि चत्वारस्तृतीये पञ्च चैव हि । देवात्
अग्निदाला पूरकपिण्डसादाने आद्यान्नाडाधिरारिणा

अग्निमदिने आद्यान्नाडादिने वा तत् करणीयमिति
व्यवस्था शुद्धितं स्थिता ।

पूरणं न० पूर-भावे ल्यट् । अक्षयान्तप्रसिद्धे । शुभने
२४औं श्रुटस्रटे शब्दमा० । करणे ल्यट् । उवापतन्तुषु
हेमः । ५सेतो ह्रस्वद्वे च पु० ७वङ्गापूरणे मेदिनिः ।
यथा द्वयोः परणः द्वितीयः । कर्त्तरि ल्य । अपूरयि-
तरि लि० । एविष्णुतैवे धरणिः । करणे ल्यट् ङीप् यथा
पंख्या पूर्वते १० तस्यां संख्यायां स्त्री त्रयाणां पूरणी
तृतीयेत्यादि । कर्मणि ल्यट् । १२शाल्मलिहसे पु० अमरः
पूरयित्वात् पूर-तृच् । पूरणकर्त्तरि लि० स्त्रियां ङीप् ।
२विष्णो पु० । "पूर्वः पूरयिता पुण्यः" विष्णु पु० ।

पूरान्तं पु० पूरमन्तं यत् । दृष्टान्ते राजनि० ।

पूरिका स्त्री पिष्टकभेदे कताक्षयब्दे २१८२४० इत्यमरः ।

पूरित लि० पूर-क्त । १पूर्णे २शुषिते च अमरः ।

पूरु पु० व० व० । पू-बा० कृ । १मनुष्ये निघण्टुः क० ६२० ।

वैराजस्य मनोः नङ्बन्धायां प्राते २पुलभेदे हरिवं० २५० ।

२वङ्गपुलभेदे भाग० ८ ३५२ । ३राक्षसभेदे यजु० १२।२४

वेददी० । ४ययातिपुलभेदे भा० आ० ७५ अ० । तस्यापत्यं

अय् । पौरव तदपत्ये पुंस्त्री० स्त्रियां ङीप् ।

पूरुष पु० पूर-उपन् । १पुरुषे २नरे च अमरः तस्य शुभा-

शुभलक्षणं पुरुषशब्दे उक्तं किञ्चिदधिकमन्योक्तं

"कटिविवशाचा बहुपुलभागी विशालहस्तो नरपुङ्गवः

स्यात् । चरो विशालं धनधान्यभागी शिरोविशालं

नरपूजितः स्यात् । न श्रीरुपजति रक्ताक्षं नाभं

कनकपिङ्गलम् । दीर्घबाहुं न चैश्वर्यं न मांसोपचितं

यकम् । कदाचिदन्तरो मूर्खः कदाचिद्धोमगः कुक्षी ।

कदाचिद् तन्दिनो दुःखी कदाचिज्जङ्घा सती । नेत्र-

क्षेहेन सोभाग्यं दन्तक्षेहेन भोजनम् । हस्तक्षेहेन

चैश्वर्यं पादक्षेहेन वाहनम् । अकर्मकठिनो हस्तौ

पादावध्वनि कोमलौ । यस्य पाणितले रक्ते तस्य

राज्यं विनिर्दिश्येत् । दीर्घलिङ्गं न दारिद्र्यं लूण-

खिङ्गेन निर्धनः । जगलिङ्गेन सोभाग्यं ह्रस्वलिङ्गेन

भूपतिः । रेखाभिर्वङ्गभिर्दुःखं खलाभिर्धनहीनता ।

रक्ताभिः श्रियमाप्रोति कणाभिर्लोकपूजितः । अङ्गुष्ठो-

दरमध्ये तु ययो यस्य विराजितः । उन्नतं भोजनं

तस्य शतं जीवति मानयः । अङ्गुष्ठं कुक्षिगं क्लृप्तं यस्य

पाणितले भवेत् । ऐश्वर्यं विनिर्दिष्टमशीत्यायुर्भवेद्-

भुवम् । भद्रयस्य भवेत् पाणौ पङ्कजं वायु तोरणम् ।